

da bo vsled te poplave tudi v notranjosti rudnika prišlo do večjih poškodb, ker se bodo podrli oboki in porušili celi rovi. Hudo je prizadeto delavstvo, ki bo ostalo delj časa brez zaslužka.

Voda prevrnila potniški avto.

Strašno neurje je vladalo v nedeljo in ponedeljek ponoči v Krapinskih toplicah in je povzročilo obilo škode. Mnogo hiš je tako poškodovanih, da obstoji nevarnost, da se porušijo. Kopalški omnibus je nevihta zajela na potu na postajo Zabok. V avtomobilu je bilo razen soferja še 14 potnikov. Šofer je upal, da bo prebredel vodo, ki je poplavlila cesto, toda voda je avto dvignila in ga preobrnila. Na obupne klice potnikov so iz bližnjih vasi prihiti kmetje ter z lastno življenjsko nevarnostjo rešili potnike. Prtljago je voda odnesla. Kmetje so potnikom radevolje priložili pomoč ter jim posodili suho obleko.

Kaj je novega?

NOVI DAVČNI POZDRAVI VLADE.

Te dni dobivajo davkoplačevalci, osobito posestniki in obrtniki, plačilne naloge za dohodnino. Ti plačilni nalogi so pretirano visoki. Mnogi posestniki in obrtniki so dobili letos plačilne naloge za več sto in celo po več tisoč dinarjev dohodnine, kateri dosedaj niso imeli tega davka. Razburjenje je med ljudstvom veliko. Kje naj vzameta kmet in obrtnik danes denar? Te plačilne naloge, ta žalostna pisma dobivajo davkoplačevalci v času, ko so na vladi radikali in radičevci, ko je Pucelj minister. Take so dobrote radičevščine! V Beogradu so pri proračunu glasovali radičevci za 13 milijard dinarjev državnih izdatkov, zagadelj sedaj toliko rubeži in tako visoka dohodnina. Radič in Pucelj pa pravita, da je vsak dan boljše!

Tretjeredna duhovniška skupščina. Občni zbor naše skupščine se vrši v ponedeljek, dne 16. t. m., ob 11. uri dopoldne v frančiškanskem samostanu v Mariboru. Dnevni red: 1. Pozdrav predsednika. 2. Čitanje in odobritev zapisnika zadnjega občnega zbora. 3. Naloge naše skupščine v bodočnosti (poročila ravnatelj Jožef Mirt). 4. Poročilo predsednika, tajnika, blagajnika in urednika. 5. Vestnika. 6. Samostojni predlogi in slučajnosti.

Unio Apostolica. Občni zbor »Apostolske Unije« se vrši ob priliki duhovnih vaj v Rogški Slatini v petek, dne 24. septembra dopoldne. Natančen spored obeh občnih zborov prinese prihodnja številka »Vestnika«, ki izide v kratkem.

Z evharističnega kongresa in z obiska ameriških Slovencev se je vrnil v ponedeljek zvečer v Ljubljano vladika dr. A. Jeglič.

Porotniški imenik za III. redno zasedanje porote v letu 1923. Sadravec Peter, Ormož, Sisko Anton, Trotkova. Glančnik Paul, Pragersko, Zelenko Franc, Sp. Gasteraj. Kraner Adalbert, Recenjak. Počivavšek Alojzij, Dravograd. Kolman Josip, Slivnica. Tisler Franc, Sv. Ilj v Slov. gorah. Belšak Jožef, Muretinci 24. Thaler Ignacij, Zitečka vas 57. Rakuša Martin, Obrež 86. Rajžer Franc, Sentovec. Tačer Ivan, Boč. Segula Valentin, Hlaponci. Jarc Viktor, Apače. Strdin Miha, Recenjak. Smodiš Jožef, Gornji Petrovci. Šumenjak Franc, Jarenjski vrh. Ploj Anton, Sp. Velka. Kociper Matija, Stanovo. Pogorevc Adolf, Pokoš. Kuhar Stefan, Puconci. Breznik Jožef, Kog 61. Zorko Anton, Košaki. Pilberšek Anton, Kalše. Supanič Jakob, Gornje Hlapje. Kalič Franc, Ješovec. Slavič Ciril, Stanetinci. Horvat Franc, Bolehneci. Jurša Alojzij, Sp. Gris. Predan Ivan, Marenberg. Hranstnik Karol, Strihovec. Lešnik Josip, Fram. Breznik Ivan, Polički vrh. Szerd Stefan, Tišina 17. Reisman Ignac, Bohova. Nadomestni porotniki vsi iz Maribora: Govedič Franc, Niefergal Rudolf, Kovačič Ivan, Zemljak Franc, Doberšek Stefan, Horvat Franc, Mislej Josip, Dračar Oskar, Pichlar Srečko.

Velika cerkvena slovesnost je bila v sredo, dne 4. t. m. v St. Ilju v Slov. gor. Duhovniki, ki so bili za mašnike posvečeni leta 1901, so obhajali svoj srebrni jubilej, 25-letnico mašništva. Ze več tednov se je St. Ilj pripravljel na ta dan, da bi gg. jubilarantom, med katerimi je tudi naš č. g. župnik, pripravil lepe in prijetne trenutke. Več gospodov je prišlo že prejšnji večer. Njim na čast so šentiljanci priredili bakljado od občinskega urada do župnišča. Lepo in ganljivo je bilo gledati ob čarobni razsvetljavi vse sloje tukajšnjega prebivalstva, ki je bilo udeleženo, da počasti duhovnika ob 25letnem delu za ljudski blagor. In oglasijo se zvonovi in zadonijo topiči jubilarantom v pozdrav. Cerkveni pevski zbor zapoje podoknico in umetni kres zagori, da poveča slovesnost. Pozdravil je srebrnomašnike v imenu šentiljske občine g. Franjo Thaler. Še pozno v noč je odmevala vesela pesem, izraz radosti in spoštovanja. — Še krasnejša je bila drugi dan cerkvena slovesnost. Izmed 13 še živečih č. gospodov se je slavnosti udeležilo 9. Č. g. župnik Florjančič v Ziačah vsled svoje mučne in že dolgotrajne bolezni ni mogel priti. Ponovili so gospodje svojo primicijo. Pridigoval jim je tovariš mil. g. prelat dr. Matjaž Slavič, vseučilišni profesor v Ljubljani, o Kristusu-kralju velikem duhovniku in o delu duhovnikov za Njega. Maševal je ob veliki asistenci domači č. g. župnik Ewald Vračko. Ves letnik se je slovesno posvetil božjemu Srcu Jezusovemu. Mnogo vernikov je za gg. jubilarante prejelo sv. obhajilo, da jih Gospod milostno ohrani še nadalje čile in čvrste v svoji sveti službi. Z večernim vlakom so se dragi in ljubljani gostje poslovili od lepega in prijaznega St. Ilja, upamo, da pač z najlepšimi utisi.

Težka nesreča na mariborskem glavnem kolodvoru. Zadnji četrtak popoldne se je dogodila težka nesreča na mariborskem glavnem kolodvoru. V trenutku, ko se je jel vlak pomikati iz kolodvora, je mislil nanj skočiti Franc Čurin iz Hoč. Pri tem je spodrsnil in padel pod kolesa, ki so mu odrezala desno roko v ramenu. Dobil je težke notranje poškodbe. Čeprav so ga takoj obvezali in odpeljali v bolnico, je kmalu izdihnil.

Padel 14 metrov globoko in se ubil. V soboto zvečer je šel na Fali pri Mariboru pregledovat naprave za transformatorje prvi elektrotehnik podjetja Dunajčan Josip Augustin. Pri stopanju po lestvi v globočino se mu je zvrtilo v glavi, omahnil je in padel 14 metrov globoko. Prinesli so ga še živega iz kraja nesreče, a med prevožno iz Fale v Maribor je umrl radi notranjih poškodb.

Smrtna nesreča. Smrtno nevarno se je ponesrečil v Slov. Bistrici dne 5. avgusta na dežurni, komaj sedemletni Ferdinand, sin tamkajšnjega mizarskega mojstra Ferdinanda Srimška. Pri igranju z otročiji je padel tako nesrečno, da je že drugi dan med operacijo vsled notranjih poškodb izdihnil svojo dušo. Pogreb je bil v nedeljo popol dne v Mariboru. Staršem naše globoko sožalje!

Požar na križiškem gradu Muretinci pri Sv. Marjeti niže Ptuja. Na tem gradu se sedaj vršijo popravilna dela v svrhu namestitve hiralnice. V sred zvečer, dne 4. t. m., pa je na gradu pri severozahodnem stolpu nastal ogenj. Vsled slabega dimnika se je vnel strop in streha, ki je zgorela v precejšnjem obsegu. Ogenj je še pravočasno opazil neki voznik, ki se je isto večer ob pol desetih peljal domov iz Haloz mimo gradu, in je hitro alarmiral tamošnje ljudi. Tem se je še posrečilo ogenj pogasiti še pred prihodom požarne brambice iz Stojnc, ki je tudi hitro prihitela na kraj nesreče. Trdi se, ko bi se ognja še ne opazilo vsaj 10 minut, potem bi starodaven grad postal žrtev plamenov in jako domljivo je, če bi ga dal še kdo popraviti. Tako bi pa tudi potrebne hiralnice, ki se tam namerava otvoriti še to leto, menda sploh ne dočakali nikdar.

Požar v Podvincih je v nedeljo, dne 1. avgusta uničil gospodarsko poslopje posestnika g. Čeha na velovleški okrajni cesti. Ptujška požarna bramba je pravočasno prihitela na pomoč ter požar omejila samo na gospodarsko poslopje. Billa je nevarnost, ker je bilo vetrovno, da se vnamejo tudi druga poslopja.

Vojak utonil v Dravi. Vojaške vaje pontonirskega bataljona v Ptuj na deroči Dravi so zahtevale eno žrtev. Po nesreči je padel raz čolna en vežbenik, ki ni znal plavati. Predno je prihitela na pomoč druga posadka v čolnih, je nesrečnik že izginil v valovih, tako da niso mogli najti utopljenca.

Iz Ormoža. Dr. Anton Hrovat, vodja bolnice križiškega reda, odputuje za čas od 10. avgusta do 1. sept.

Huda nevihta je razsajala v St. Ilju pri Velenju v petek popoldan s točo in nalivom po Kavčah in delu Podkožja. Na par mestih se je usul plaz na okrajno cesto. Najhujše so prizadeti vinogradi.

Prostovoljno gasilno društvo v Slovenjgradu je obhajalo slavnost blagoslavljanja nove autoturbinske brizgalne. Sv. mašo, blagoslavljanje in slavnostni nagovor za gasilstvo je opravil v najlepšem redu preč. g. Janežič, kanonik in ravnatelj bogoslovja iz Maribora. Autoturbinski brizgalni je kumovala gospa dr. Pirnatova, kateri je gasilno društvo ni predvečer priredilo bakljado in pevski zbor jej je zapel lepo podoknico. Celu prireditvev, kot bakljado, dopoldansko slavnost blagoslavljanja, mimohod, vaje na trgu in popoldansko zabavo na vrtu g. Lobeja je vodstvo gasilnega društva, kateremu načeluje marljiv in požrtvovalen tovariš Čajniko, zelo spretno aranžiralo; posebno spretne pa je pokazal ravnatelj Skaza kot predsednik veseličnega odbora, s tem, da je poskrbel, da so različni šotori in godba nudili ljudem v izobilju jedi in pižaje ter najlepše zabave do jutra.

Zahvala. V imenu Prostovoljnega gasilnega društva Slovenjgradec se najpristneje zahvaljujem vsem, ki so ob času blagoslavljanja avto-brizgalne in vrtno veselice nam s svojim sodelovanjem in obiskom pripomogli k tako lepemu uspehu, posebno zahvalo pa izrekamo gospej kumici dr. Pirnatovi in njenemu soprogu, g. bančnemu ravnatelju Skazi, g. Franc Potočnik, tovarna usnja, in preč. g. Janežiču, mestni občini, občini Stair trg in okrajni hranilnici, pevskemu zboru, vsem cenjenim damam, ki so pomagale v različnih šotorih.

Grozna nevihta nad Zagrebom. V nedeljo zvečer je divjala nad Zagrebom nevihta, kakršne ne pojmi v mestu. Ze v nedeljo popoldne so se zbirali nad mestom temni oblaki, ki so napovedovali hudo uro. Ob 17. uri se je nebo popolnoma stemnilo in nad Zagrebom se je vsula strahovita ploha z nevihto, grmenjem in strelami. Strahovito neurje je divjalo do polnoči. Ze po prvem dežju so morali prekiniti ves tramvajski promet. Ulice so se spremenile v hudournike. Voda je udarila v kleti in vse pritično ležeče prostore. Kmalu po 6. uri je že bilo mesto popolnoma poplavljenno. Voda je poplavela južni kolodvor in železniško progo mestoma cel meter visoko. Vlaki so začeli eden za drugim izostajati. Tudi na zagrebškem kolodvoru niso bili odpuščeni redni vlaki. Kmalu po navalu vremenske neizgode je bil Zagreb popolnoma odrezan od sveta. Vse telefonske žice so se potrgale. Škoda, ki jo je povzročilo neurje, je ogromna. Največ zadene mestno občino, ki bo morala uporabiti težke milijone, če bo hotela urediti mesto tako, kakor je bilo pred večerajšnjim neurjem. Ogromna škoda je doletela tudi razne hišne posestnike, ki jim je voda mestoma uprav resno ogrozila temelje njih hiš in zgradb. Neko hišo v Vlaški ulici so morali izprazniti, ker je obstajala nevarnost, da se bo podrli. Pri Zagrebu se je dvignila Sava za 2.84 metrov nad navadnim stanjem.

Znamenita Grajska klet je dobila zopet svoj prvotni slovesni značaj. Malo je bilo ljudi, ki so prihajali v Maribor, da ne bi poznali največje restavracije pod imenom Grajska klet. Ze po otvoritvi leta 1921. je zaslovela zlasti vsled svoje posebne originalnosti, kakor tudi radi največje izbire prvovrstnih vin in izborne kuhinje ne samo širom naše domovine, marveč je bila kot taka znana precej tudi v inozemstvu. Skoro vsak posestnik Maribora, zlasti pa še občinstvo z dežele je z zanimanjem posečalo ta lokal, ki je vsled svoje obsežnosti in udobnosti postal shajališče tujcev, zlasti pa družabni center domačinov. Toda, kakor se je dober glas v kratkem času raznesel zelo daleč, je ravno začel jenjavati, ko je dobilo podjetje koncem leta 1923 novega restavraterja, kateremu je lastnik in ustanovitelj g. Gjuro Valjak restavracijo prodal. Pod novim restavratrjem je pričelo podjetje kmalu hirati, izostali so najprej tujci, pozneje so zapuščali ta lokal redoma tudi domačini tako, da je to preje tako cvetoče podjetje došlo do popolne polomije in je bilo naposled koncem leta 1925 celo več mesecev zaprto brez vsakega obrata. Sedaj je Grajsko klet prevzel zopet prvotni lastnik in ustanovitelj g. Gjuro Valjak, ki je iz pokvarjenega podjetja odstranil tudi zadnje nedostatke. Restavracija bo odslej ponovno nudila vse najboljše kot v začetnih letih, za kar nam jamči strokovna zmožnost lastnika. S tem bo tudi končan bojkot, izvajan s strani občinstva in ni dvoma, da bo restavracija pod novim vodstvom zopet privabila v svojo udobno prostore mnogobrojne domačine, kakor tudi tujce, kar je v polni meri želeli, saj je ravno to podjetje posebno za tujski promet prava reprezentanca mesta.

Pisma iz domačih krajev.

Kotlje v Meziški dolini. (Nov zvon — spominska plošča.) Obhajali smo pri nas zaporedoma dve leti slovesnosti. V nedeljo, dne 25. julija smo dvignili v stolp naš novi veliki zvon. Tehta 1415 kg in ga je vlija zvonolivarna Bühl v Mariboru. Zvon se je dobro posrečil, ima čist, poln in zelo lepo doneč glas ter so župljani nanj jako ponosni. Splošna sodbja je: poje kakor »gorski« namreč kakor veliki zvon pri romarski cerkvi sv. Uršule, kateri je po svojem lepem glasu znan daleč naokoli. Kdor ne verjame, pa naj ga pride poslušat. Zvon so farani zelo slovesno sprejeli. Kljub skrajno slabemu vremenu mu je jahalo do Prevalj nasproti 15 konjenikov, v Guštanju pa ga je pričakovalo nad 40 belobelečih deklet s požarno brambo in godbo ter veliko množico drugega ljudstva. Zelo slovesen pa je bil dan blagoslovitve. Lepo vreme in mogočno streljanje toplicev je privabilo velike množice ljudstva. — Ugajal je zvon ljudem že po obliki, ko pa je zadonel dol iz stolpa tako mogočno in prijazno, so bili ljudje naravnost navdušeni. Vsi so občudovali njegov lepi glas. Opravičeno je častiti gospod dekan dr. Fr. Cukla, ki je zvon blagoslovil, v svojem govoru pohvalil veliko darežljivost župljanov, ki so s tako vneto zbrali skupaj potrebno vsoto, da si je naša mala župnija mogla nabaviti tako lep zvon in se je povrh položila tudi še podlaga za druga dva zvonova. Bog daj, da bi nam tudi kmalu zapela. — Dne 1. avgusta pa smo odkrili spominsko ploščo našim vojnim žrtvam. Zahtevala je vojska iz naše župnije 38 žrtev. 24 jih je v vojni padlo ali umrlo, 5 se jih pogreša, 9 pa jih je po nesreči našlo smrt pri naslednjih bojih. Da jih ne pozabimo in ostanejo njih imena ohranjena še poznim rodovom, smo jim vzdali tik cerkvenih vrat lepo spominsko ploščo. Hvala za to gre g. Ivanu Šišernik pd. Volenu, ki je to misel sprožil in zbral skupaj potrebni denar. Plošča stane 2.800 D in jo je izdelal Matevž Kuhar, kamnosek v Slovenjgradu.

Sv. Peter pri Mariboru. Od Sv. Barbare se sliši grmenje toplicev. Obhajajo še namreč primicijo. Naj se jim vsaj v ponedeljek smeje solnce, ko smo imeli v soboto in posebno v nedeljo neverjetno slabo vreme. Dež pomeni v takih slučajih bogastvo; no, mi želimo preč. g. primicijantu, da bi lahko vsaj tako živel, kakor si skromen človek želi. Na sijajno plačo pa naj niti v sanjah ne misli, kajti 15 odstotni odtegljaj od itak borne plače — pri blizu 14 milijardnem proračunu — je presneto slaba nagrada za veliko požrtvovalno delo slovenskega duhovnika za svoje ljudstvo. In pri letošnjih uimaj se slovenski duhovnik z ljudstvom vred prizadet. Če ima kaj svojega posestva, ga je ravno tako zadelo kot druge. Če pa nima svojega posestva, je odvisen od berne ali pa je največji revež med tistimi, ki žive od plače. To naj bo povedano tistim zlobnim obrekovalcem, ki vidijo milijone tam, kjer jih ni in jih biti ne more. O pamet, ali je tudi tebe odnesla deroča Drava? V soboto in nedeljo je pri nas lilo kakor ob vesoljnem potopu. Od vseh strani prihajajo žalostne novice: tu je zdrknil plaz, tam je zasipalo ali odneslo cesto. Smo radevedni, ali bodo naše ceste pod novim okrajnim zastopom kaj deležne 14 milijard proračuna. Besedam in obljubam šentpeterci nič ne verjamemo, dejanj zahtevamo, dejanj in takoj. Tudi zlet k Sv. Uršuli je zaenkrat splaval po Dravi; toda kar je preloženo, ni odloženo. 22. avgusta priredi naše izobraževalno društvo Skala igro »Krivoprisežnik«, in sicer na vrtu g. Sandeja. Obenem se vrši veselica v prid Društvenemu domu. Sodeluje ojačeni domači tamburaški zbor. Pridite! Upamo, da nas dež ali kaj drugega ne bo oviralo. — Nekaj strupenolajzljivih jezikov za pobijanje podgan in stenic bi takoj oddali čisto zastoj, če jih kje pogrešajo. Naslove, kje se dobijo, priobčimo prihodnjice, če se bo kdo zanimal.

Šmarjeta ob Pesnici. Tukaj smo minuli teden vršili priprave za slovesno potegnitev novopozlačenega stolpnega križa in stolpne jabolke na naš cerkveni zvonik. Obenem smo hoteli tudi svečano obhajati 40 letnico duhovniškega službovanja našega veleč. ter vsepriljubljenega župnika in duh. svetnika gospoda Jerneja Frangeža. Zal nam je od sobote na nedeljo trajaloč dejavno vreme te načrte prekrizalo. Kljub temu se je v nedeljo po pozni službi božji zunaj pred cerkvijo zbralo mnogo ljudstva, ki je želelo skupno pozdraviti in proslaviti našega g. jubilara, a ga je zamanj pričakovalo. Njegova občezana skromnost mu ni pripuščala, da se ob tej priliki pokaže župljanom. Zato Vam gosp. župnik na tem mestu izrekamo sledečo kratko, a prisrčno častit: ko: Pod Vašim duhovno-pastirskim vodstvom se je naša župnija izredno povzdignila, kajti pridobila je svojo urejenost na ugledu in časti daleč na okoli. Naša cerkva je znana blizu in daleč kot posebno urejena, lična ter nad vse dopadljiva hišica božja in vse to in še prenegokaj, česar vsega našeti nam ne pripušča prostor, je Vaše delo, Vaš trud, Vaša skrb in Vaša neprecenljiva zasluga. In zdaj s krasno pozlačenim stolpnim križem in jabolko ste kronali našo župno cerkev, s čije stolpa done srebri glasovi naših lepo ubranih zvonov, ter od ponedeljka dalje z višine blesti zlato zvonikovega vrha. To so venci, to so daleč vidna in slišna odlikovanja ob Vaši 40 letnici. Mi, Vaši župljani se Vam hvaležno klanjamo ter v neštevilnih prošnjah prožimo roke k milemu Stvarniku, da Vam dodeli zlasti troje: 1. Da prihodnje leto pri nas obhajate 30 letnico Vašega tukajšnjega župnikovanja. 2. Da za 10 let edinole v naši sredini berete svojo zlato sv. mašo. 3. Da v tem prijetnem, mirnem in složenem sosodovanju ostanete zdravi in zadovoljni še prav mnoga ter sploh vsa Vam odločena leta med nami, ki smo udano Vaši in Vi pa vseljubljeno in cenjeno naši!

Sv. Kunigunda na Pohorju. Dan 1. avgusta je bil za nas praznični dan. Ta dan se nam je namreč izpolnila srčna želja, ko sta bila slovesno blagoslovljena dva lepa nova bronasta zvonova. Splošno veselje je zavladalo po celi župniji, ko so se kmalu po blagoslovljenju oglasili iz zvonika mili glasovi vseh treh lepo donečih zvonov. In take se bodo zdaj zana precej oglašali ti zvonovi vsak dan Bogu in Materi božji v čast in nas s svojimi lepimi glasovi vabili k molitvi in službi božji.

Remšnik. (Razne nadloge.) Naš kraj, sicer v bregu, je vsled deževja tudi silno trpel. Vse polno je manjših plazov, ki so napravili posameznikom občutno škodo. Enako smo zavoljo svoje gorske lege izpostavljeni, da nam divjačina uničuje naše prideleke. Zajci so tako številni, da se njihova škodljivost očitno pozna. Bomo morali od najemnika lova zahtevati odškodnino, ako ne bo bolj iztrebljeval divjačine. Enako škodo imamo pri perutnini, katere so nam lisice ukradle nad 100 kosov, kar je za eno vas že občutno. — Imamo pa še en davek, ki bi se morda tudi lahko znižal z ozirom na težki položaj našega kmeta, to so kazni za šolske zamude. Letos so te kazni znašale do 2000 D. Neki kočar je plačal ravno toliko te kazni kot vsega drugega davka. Morda se bi našlo drugačno sredstvo, da se bodo ljudje navdili na red.

Sv. Miklavž pri Ormožu. V »Domovini« št. 28 dopisnik, ki se izdaja za viničarja piše, kako se edino »Domovina« zavzema za uboge viničarje in delavce in kako bodo naši viničarji kmalu izprevideli, da je njihovo pravo mesto le v demokratični stranki. To naj gre »Domovina« pravit komu drugemu, ne pa nam viničarjem, ki smo od prevrata sem videli in okusili, kako prijatelji delavstva in viničarjev so žerjavovi demokratje! — Zapomnili smo si dobro, kaj se je zgodilo v času vlade samostojnih demokratov z delavcem — rudarjem Fakinom v Trbovljah. Zaslodeli smo, kako je samostojna demokratična stranka od vsega početka pomagala pripravljati vsehovpajoči davek na ročno delo;